

ಸಾವಿಗೂ ಸಂಚಕಾರ

ಇಂದು ಜೀವನ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಯುದ್ಧದ ಭೀತಿ, ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯ ಭಯ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ವಿಷ, ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಹ್ರಾಸ, ಜೀವನಾರ್ಥಹೀನತೆಯ ವ್ಯಾಧಿ, ಹಲವಾರು ಕಾಯಿಲೆಗಳ ಕಾಟ, ಜಾಗತೀಕರಣದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು—ಹೀಗೆ ಇಂದಿನ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತ ಹೋಗಬಹುದು. ಈ ವಿಪತ್ತು ಆಪತ್ತುಗಳ ನಡುವೆ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಈ ಬದುಕು ಎಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಅನಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಸಾಯೋಣವೆಂದರೆ ಅದೂ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ವೈದ್ಯರು ಸಾಯುವುದಕ್ಕೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ರೋಗಿ ಬೇಗ ಸತ್ತು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅನಂತರ ಹಣ ಸುಲಿಯುವುದು ಯಾರಿಂದ? ಸಾಧ್ಯ ವಾದಷ್ಟೂ ರೋಗಿಯ ಸಾವನ್ನು ಮುಂದೂಡಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಹಣ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ ಅನೇಕಾ ನೇಕ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಹೃದಯ ಕೆಟ್ಟುಹೋದರೆ ಕೃತಕ ಹೃದಯ ಕೂರಿಸಲಾಗು ವುದು. ಆದರೆ ಅದು "ಹೃದಯಹೀನತೆ"ಗೆ ಪರಿಹಾರವಾದೀತೆ? ರಕ್ತ ಬೇಕಾದರೆ ಕೃತಕರಕ್ತ (Hemopure) ಸಿದ್ಧವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು "ರಕ್ತಸಂಬಂಧ"ದ ರೋಗವನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡಲಾರದು. ಕೃತಕ ಅಕ್ಷಿಪಟಲದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಂಧನ ಅಂಧತ್ವವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಹರಿಸಬಹುದಂತೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ "ದೃಷ್ಟಿ ದೋಷ"ಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವುಂಟೆ? ಮಿದುಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ದಿದ್ದರೆ Brain Pacemakers (ಬ್ರೈನ್ ಪೇಸ್‌ಮೇಕರ್ಸ್) ಕೂರಿಸುತ್ತಾರಂತೆ. ಇನ್ನು ಯಾರೂ "ತಲೆಯಿಲ್ಲದವ"ರಾಗು ವಂತಿಲ್ಲ. ಕೈಕಾಲುಗಳು ಮುರಿದುಹೋದರೆ ಏನೂ ಚಿಂತಿಸ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೃತಕ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಹೀಗೆ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯಂಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯ ಬಹುದು ಅಥವಾ ಅಂಗಗಳ ದೋಷವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಕೃತಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು.

ಹೀಗೆ ಮಾನವನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬಾಳುವಂತೆ ಮಾಡ ಬಹುದೆ? ಈ ಅನಿತ್ಯಮಸುಖಂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆ?

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದರೂ ಒಬ್ಬನ ಜೀವ ಹೊರಟುಹೋದರೆ ಅವನಿಗೆ ಜೀವ ಬರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶದ ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆಯಲ್ಲ! ಸುತ್ತಲೂ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ಯಾವುದೂ ಜೀವ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇ ಛಾನ್ಸ್ ಎಂದು ಮೃತ-ಕೃತಕ ದೇಹ ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದು. ಜೀವಿಗಳಿಗೇನು ಬರಗಾಲ! ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಾಯುತ್ತಿರುವವಲ್ಲ!

ಸ್ನೇಹಪಥ

"ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವೆಲೆಯ ಔಷಧಿಯೆಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು"—ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಶೆಲ್ಲಿ ಟೈಲರ್ ಎಂಬ ಸಂಶೋಧಕ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿ. ಮಾನವನು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಸಂಘಜೀವಿ. ಅವನು ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಗಾಳಿ, ನೀರು ಮುಂತಾ ದುವುಗಳನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವಂತೆ, ಅವನ ಬದುಕಿಗೆ ಇತರರ ಪ್ರೀತಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳೂ ಅವಶ್ಯಕ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನು ಇತರರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಇತರರೊಡನೆ ಅವನ ಸಂಬಂಧ ವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. "ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೀವು ನೀಡಬಹು ದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಇತರರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು," ಎಂದು ಇಮ್ಯುನಾಲಜಿಸ್ಟ್ (ಪ್ರತಿರಕ್ಷಾತಜ್ಞ) ರೊನಾಲ್ಡ್ ಗ್ಲೇಸರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ದೃಢ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವರು ಮರಣಾಂತಿಕ ರೋಗಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವ ಸಂಭವ ಅಧಿಕ, ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರಕ್ಷಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (immune system) ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಂಬಲ ವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗಿಂತ ದೀರ್ಘಾಯುಷಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರ ಇಚ್ಛೆಯಾದರೂ ಯಾರೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಜನರು ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖದ ಹಾದಿಯನ್ನೂ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಮರಣದ ಹಾದಿಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮದಿಯ ಬಾಳಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ನಮ್ಮ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಇಡೀ ಜೀವನ ಹಾಗೆಯೇ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಹಣವನ್ನಾಗಲೀ, ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲೀ ವಿಲಾಸವಸ್ತುಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಯಸುವುದು ಸ್ನೇಹವನ್ನು. ನಮ್ಮ ದೇಹವೂ ಕೂಡ ಸೌಕರ್ಯವಿಲಾಸ ಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ವೈದ್ಯನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಿಂತ ಅವನ ಪ್ರೀತಿ ರೋಗಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಜೀವನ ನಡೆಸ ಬಹುದು. "ಆಗಾಗ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಸ್ನೇಹಿತನೇ ಮನೆಯ ಆಭರಣ," ಎಂದು ಎಮರ್ಸನ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.